

SÉNAT DE BELGIQUE

SESSION DE 1958-1959.

20 MARS 1959.

Projet de loi modifiant la loi du 12 juillet 1939, instituant un Fonds national de Garantie pour la réparation des dégâts houillers.

AMENDEMENTS PRÉSENTÉS
PAR LE GOUVERNEMENT.

ART. 5bis (nouveau).

Insérer un art. 5bis rédigé comme suit :

« ART. 5bis. — L'article 14 de la même loi est supprimé et remplacé par le texte suivant :

« En cas de cession totale de concession, les sommes inscrites au fonds A sont transférées au compte du nouveau concessionnaire ».

Justification.

La loi du 12 juillet 1939 prévoit la constitution de deux fonds, destinés à garantir l'indemnisation des dommages miniers, après mise en liquidation d'un concessionnaire et arrêt de son exploitation :

— Un fonds A propre au concessionnaire intéressé, alimenté par 9/10e de sa contribution et affecté exclusivement à la réparation des dommages causés par lui;

— Un fonds commun B, auquel est versé le 1/10e des contributions de tous les concessionnaires, lequel n'intervient qu'après épuisement du fonds A.

Lorsqu'un concessionnaire en liquidation a indemnisé tous les dommages causés par ses travaux, sans épuiser les sommes inscrites à son fonds A, il peut obtenir la restitution du solde disponible à ce fonds.

Le fonds A constitue la garantie de réparation des dommages qui sont propres à une concession et doit donc rester attaché à cette dernière, en cas de mutation de propriété de celle-ci; à cet effet, l'article 14 de la loi du 12 juillet 1939, règle comme suit les modalités de transfert de ce fonds :

« En cas de cession de concession, les sommes inscrites au fonds A sont transférées au compte du nouveau concessionnaire; si la cession ne porte que sur une partie de la conces-

R. A 5658

Voir :

Document du Sénat :

91 (Session de 1958-1959) : Projet de loi.

BELGISCHE SENAAAT

ZITTING 1958-1959.

20 MAART 1959.

Wetsontwerp tot wijziging van de wet van 12 juli 1939 houdende oprichting van een Nationaal Waarborgfonds inzake Kolenmijnschade.

AMENDEMENTEN VOORGEDRAGEN
DOOR DE REGERING.

ART. 5bis (nieuw).

Een artikel 5bis in te lassen, luidende :

« ART. 5bis. — Artikel 14 van de wet wordt geschrapt en door onderstaande tekst vervangen :

« Bij overdracht van een gehele concessie worden de in het fonds A ingeschreven geldsommen overgeschreven op de rekening van de nieuwe concessionaris ».

Verantwoording.

De wet van 12 juli 1939 bepaalt dat twee fondsen worden opgericht om, na de vereffening van een concessionaris en de stopzetting van zijn exploitatie, de vergoeding van de mijnschade te waarborgen :

— Een fonds A eigen aan de betrokken concessionaris, dat gespijsd wordt met 9/10^e van zijn bijdrage en uitsluitend wordt aangewend om de door hemzelf veroorzaakte schade te vergoeden;

— Een gemeenschappelijk fonds B, waarin 1/10^e van al de bijdragen van al de concessionarissen worden gestort, en dat pas tussenkomt wanneer het fonds A is uitgeput.

Wanneer een concessionaris in vereffening alle door zijn werken veroorzaakte schade vergoed heeft en zijn fonds A hierdoor niet volledig heeft uitgeput, kan hij de teruggave van het in dit fonds beschikbaar saldo bekomen.

Het fonds A dient om de vergoeding van de schade eigen aan een bepaalde concessie te waarborgen; verandert de concessie van eigenaar, dan moet het dus eraan verbonden blijven; daarom wordt de overdracht van dit fonds in artikel 14 van de wet van 12 juli 1939 als volgt geregeld :

« Bij overdracht van concessie, worden de in fonds A ingeschreven geldsommen overgeschreven op de rekening van de nieuwe concessionaris; indien slechts een gedeelte van de con-

R. A 5658

Zie :

Gedr. St. van de Senaat :

91 (Zitting 1958-1959) : Wetsontwerp.

sion, il n'est transféré au compte du nouveau concessionnaire que la part correspondant à la partie cédée, la répartition se faisant au prorata de la superficie. »

Dans le cas d'une cession partielle, la répartition du fonds A au prorata de la superficie ne correspondra qu'exceptionnellement à celle des dommages miniers à indemniser après arrêt des concessions intéressées; ce mode de répartition du fonds pourrait ainsi susciter des difficultés entre les concessionnaires intéressés, notamment lors d'une éventuelle restitution des sommes inscrites au fonds A, en application de l'article 13 de la loi du 12 juillet 1939; en effet un concessionnaire bénéficiant d'une cession partielle pourrait obtenir la restitution de sommes versées au fonds A par le concessionnaire cédant, alors même qu'aucun dommage minier n'aurait été causé dans la partie de concession cédée; par contre, le fonds A du cédant aurait été indûment diminué et serait insuffisant pour assurer l'indemnisation des dommages causés dans la partie de concession non-cédée.

Pour éviter de telles anomalies, le Comité permanent des dommages miniers a proposé de ne pas effectuer de répartition du fonds A dans le cas d'une cession partielle de concession. Cette modification ne peut affecter les garanties de réparation des dommages causés aux propriétés de la surface.

ART. 8 (nouveau).

Insérer sous le titre : « Dispositions transitoires » un article 8, rédigé comme suit :

« ART. 8. — L'article 5bis sort ses effets le 1er janvier 1952 ».

Justification.

Des cessions partielles de concessions ont été faites depuis le 1er janvier 1952, date de mise en application effective de la loi; certaines d'entre elles pourraient susciter les difficultés exposées ci-dessus, d'autant plus que certains des concessionnaires intéressés n'ont pas tenu compte des dispositions actuelles de l'art. 14, lors de l'évaluation des indemnités de cession. C'est pourquoi, le Comité permanent des dommages miniers a estimé que la modification ci-dessus proposée de l'art. 14 devait sortir ses effets le 1er janvier 1952.

Le Ministre des Affaires Economiques,

cessionne wordt overgedaan, wordt op de rekening van de nieuwe concessionaris slechts het deel ingeschreven dat met het overgedane gedeelte overeenstemt : de verdeling geschiedt hier evenredig met de oppervlakte. »

Bij overdracht van een deel van een concessie zal de verdeling van het fonds A in verhouding met de oppervlakte slechts uitzonderlijk overeenstemmen met die van de mijnschade welke na de stopzetting van de betrokken concessies moet vergoed worden; deze wijze van verdeling zou aldus aanleiding kunnen geven tot moeilijkheden tussen de betrokken concessionarissen, in het bijzonder bij een gebeurlijke teruggave, bij toepassing van artikel 13 van de wet van 12 juli 1939, van de in het fonds A ingeschreven geldsommen; een concessionaris die de overdracht van een deel van een concessie bekomen heeft, zou de teruggave kunnen bekomen van geldsommen die de afstaande concessionaris in het fonds A gestort heeft, zelfs wanneer in het overgedragen concessiegedeelte niet de minste mijnschade veroorzaakt werd; anderszins zou het fonds A van de afstaande concessionaris ten onrechte verminderd zijn en niet meer volstaan om al de schade in het niet overdragen gedeelte van de concessie te vergoeden.

Om zulke ongerijmdheden te vermijden, heeft het Vast Mijnschadecomité voorgesteld bij overdracht van een deel van een concessie het fonds A niet te verdelen. De waarborgen tot vergoeding van de aan de bovengrondse eigendommen aangerichte schade kunnen door deze wijziging niet worden aangetast.

ART. 8 (nieuw).

Met als opschrift : « Overgangsbepalingen » een artikel 8 in te lassen, luidende :

« ART. 8. — Artikel 5bis heeft uitwerking met ingang van 1 januari 1952 ».

Verantwoording.

Sedert 1 januari 1952, datum waarop de werkelijke toepassing van de wet begonnen is, hebben overdrachten van concessiegedeelten plaats gehad; sommige ervan zouden de hierboven aangehaalde moeilijkheden kunnen opleveren, te meer daar sommige van de betrokken concessionarissen bij de raming van de overdrachtsvergoedingen geen rekening gehouden hebben met de huidige bepalingen van art. 14. Daarom heeft het Vast Mijnschadecomité geoordeeld dat de hierboven voorgestelde wijziging van artikel 14 uitwerking moet hebben met ingang van 1 januari 1952.

De Minister van Economische Zaken,

J. VAN DER SCHUEREN.